అద్దరి-ఇద్దరి

బి.వి.ఎస్. రామారావు

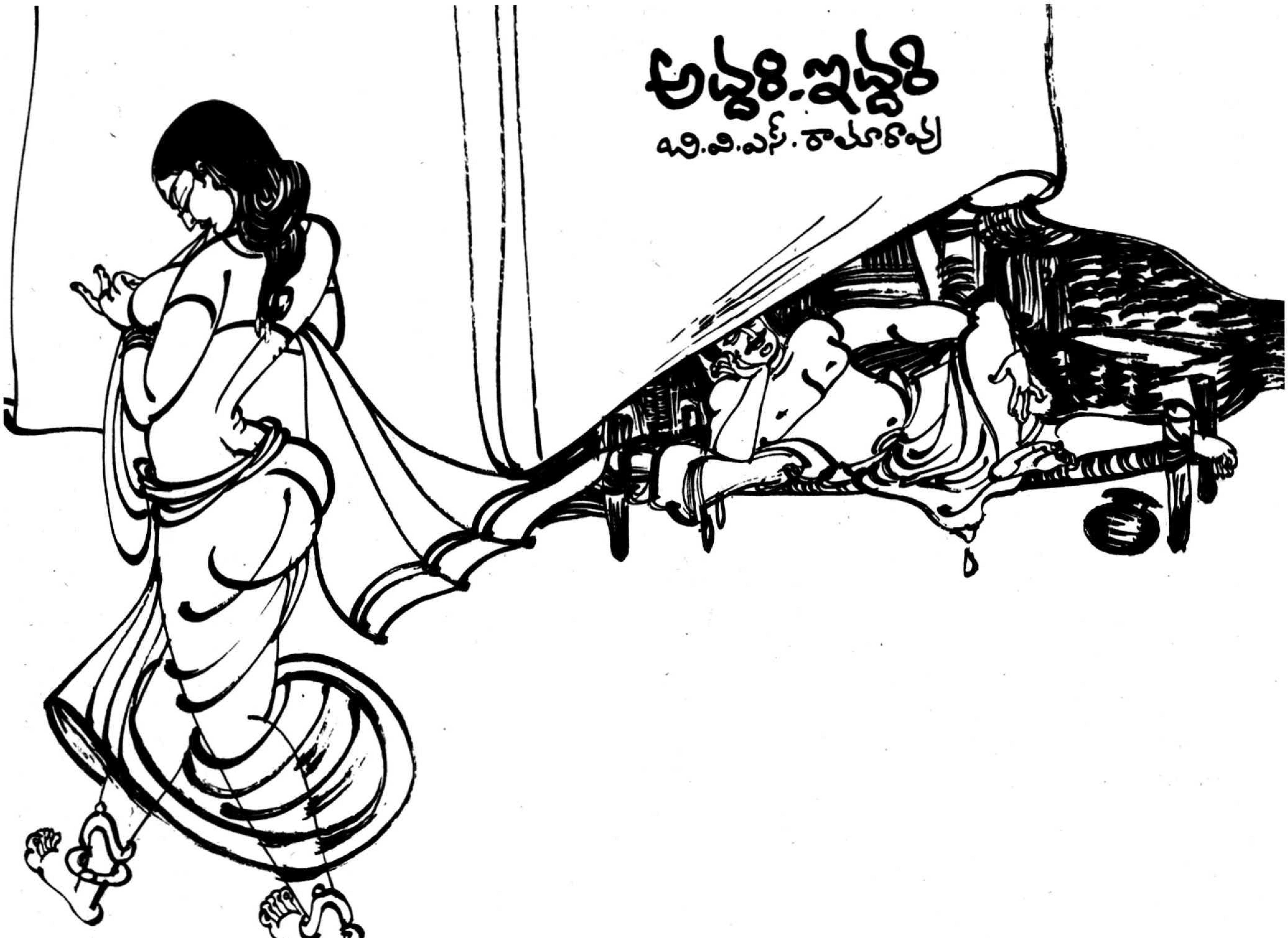

అతడు ఆ మన్యానికి ఫారెస్టు రేంజరు. ఆ ప్రాంతమంతా అతనికి కరతలామలకమే! కాని ఆ రోజు పరిస్థితి వేరు.

కొండ అవతల తోపులో వెదుళ్ళ వేలాన్ని అజమాయిషీచేసి వంటరిగా తిరిగొస్తూంటె అనుకోకుండా తగిలిందా గాలివాన. రెండు కొండలు దాటితేగాని పోచమ్మగండి రాదు. గండి దాటి తిప్పంతా నడిస్తేగాని గోదావరి తగలదు. ఆ గోదావరి దాటితే గాని తన మకాం చేరుకోలేడు.

అసలే ఎత్తైన కొండ. కొండకు తోడు దట్టమైన అడవి. అడవికి తోడు హోరున వాన. వానకుతోడు కటిక చీకటి.చీకటికితోడు పురుగు పుట్ర భయం. గాలికి విరిగిపడిన కొమ్మలు రెమ్మలతో నిండిన కాలిబాట. బొటమ్మట వర్షపు నీటి జలపాతం. బరువెక్కిన బూట్సు. తడిసి ముద్దయిన యూనిఫారం. అద్దం పగిలి ముల్లూడిన చేతి గడియారం. రిపేరులోపడ్డ బ్యాటరీలైటు. ఇదీ పరిస్థితి. ఏదో వయసులో ఉన్నవాడుగనుక సరిపోయిందిగాని మరొకడైతే ఈ భీభత్సానికి తట్టుకోలేకపోను.

మెరుపుల వెలుతురులో దారిని పోల్చుకుంటూ నానా యాతనపడి పోచమ్మ గండి దాటి గోదావరి తిప్ప చేరేసరికి తలప్రాణం తోకకొచ్చినట్లయింది. ఇల్లు చేరాలంటే గోదారి దాటి అద్దరికెళ్ళాలి. ఈ వర్షానికి వాగులు పొంగి గోదారికి పోటొస్తుందన్న భయంతో ఇద్దరిని నావలు కట్టరు. కనుక నావ దొరకడం అసంభవం. ఆ సంగతి తెలిసి కూడా కాళ్ళీడ్చుకుంటూ తిప్పలుపడి తిప్పంతా నడిచి రేవు చేరాడు అతను. అనుకున్నట్టే అక్కడ నావలు లేవు. అన్నీ అద్దరినే కట్టేసి వున్నాయి.

వాన జోరు మరింత హెచ్చింది. దానికి సాయం ఈదురుగాలి ఒకటి. చినుకులు ముఖాన్ని సూదుల్లా గుచ్చుతున్నాయి. మెత్తబడిన దొరటోపీని ముఖానికి అడ్డుపెట్టుకున్నాడు. తడిసిన యూనిఫారం శరీరానికంటుకు పోవడంతో చలికి రక్తం ఘనీభవించే పరిస్థితి ఏర్పడింది. దారితెన్ను తోచక మెదడు మొద్దుబారి తిప్పమీదచతికిలపడ్డాడు.

అలా క్షణాలు యుగాలుగా గడుస్తున్న సమయంలో చటుక్కున జ్ఞాపకం వచ్చింది అతనికి. గండి కానుకున్న చింతతోపులో రెండు మూడు పూరి గుడిశలు తనెప్పుడో

చూసినట్లు. రాత్రక్కడ గడిపేయ వచ్చనే ధైర్యం వచ్చింది. భారంగా కదిలాడు.

* * *

చింతతోపు అంతా చిందర వందరగా వుంది. కుంభపోతగా కురిసిన జలప్రవాహంతో చిన్న మడుగులా వుంది. చుట్టూ కలియజూశాడు. తోపు నడుమ గుడిశలు కనబడ్డాయి. ముందుకు సాగాడు. కాని అక్కడ వున్నది ఒక్కటే గుడిశ. అది రెండు నిట్రాళ్ళ పాక. ఆ పాక కానుకుని గొడ్ల సావిడిలాంటి ఓ పందిరి వుంది. పందిరి గాలికి నగం కూలిపోగా గొడ్లను పందిరి బయట కట్టుకొయ్యకు కట్టేసినట్టున్నారు. అవి బెదిరి కంగారుగా తాళ్ళు మెలేసుకు తిరుగుతున్నాయి. పాకకేసి నడిచాడు. గుమ్మానికి కట్టిన తడికలోంచి వెలుతురు కనబడింది. అంటే లోపల ఎవరో ఉన్నారన్నమాట. ప్రాణం లేచొచ్చి గుమ్మంకేసి నడిచాడు. గుమ్మం చేరకుండానే చూరు చాటునుంచి ఓ కుక్క భౌ భౌ మంటూ మొరగసాగింది.

"వచ్చావా మగడా! నీ ఆలి ఎలా సచ్చిందో సూద్దానికొచ్చావా! అసలు నీకు ఇంటీసు ఉంటేగదా! రా సూడు! కొంప ఎలా మునిగిందో!" అంటూ భళ్ళున తడిక తలుపు తెరిచిందో స్త్రీ ఆకారం.

నిలువెల్లా తడిసి ఒంటిబట్టతో ఉన్న ఆ స్త్రీ పసుపు కోక కట్టిన తుమ్మ మొద్దులా కనిపించిందా చీకట్లో. తటపటాయిస్తూ నిలబడ్డాడతను.

"ఎవరారు!" అడిగింది ఆమె.

అతనేమి జవాబు చెప్పాడో కుక్క మొరుగులో వినపడలేదు.

"చీ! ఎదవ కుక్క" అనగానే కుక్క నోరు మూసుకుంది.

అతనిని ఎగాదిగా చూసి "ఎవరు బాబు మీరు" అంది ఆమె తడిక చాటుకు తప్పుకుని-

"గోదావరి అవతల నా మకాం. నావ దొరక్క ఇక్కడ చిక్కడ్డాను. వర్షంగా ఉంటే" అని నీళ్ళు నమిలాడు.

గుమ్మం గుండా వీస్తున్న ఈదురు గాలికి గుడ్డి దీపం రెప రెపలాడి ఆరే ప్రమాదం కలిగింది.

"లోనికొస్తావా" అంది సందేహిస్తూ.

అతనూ సందేహిస్తూనే గుడిశె లోనికి అడుగెట్టాడు.

అదొక చిన్న పాక. గట్టి గాలి వేస్తే ఎగిరిపోయేలా వుంది. అప్పటికే నడికొప్పు మీద ఆకులు చెదిరి అక్కడక్కడా కురుస్తోంది. ఆ పంచలో ఒకమూల నెగడేసిన పొయ్యుంది. ఆ పొయ్యున్న భాగానికి పొగ

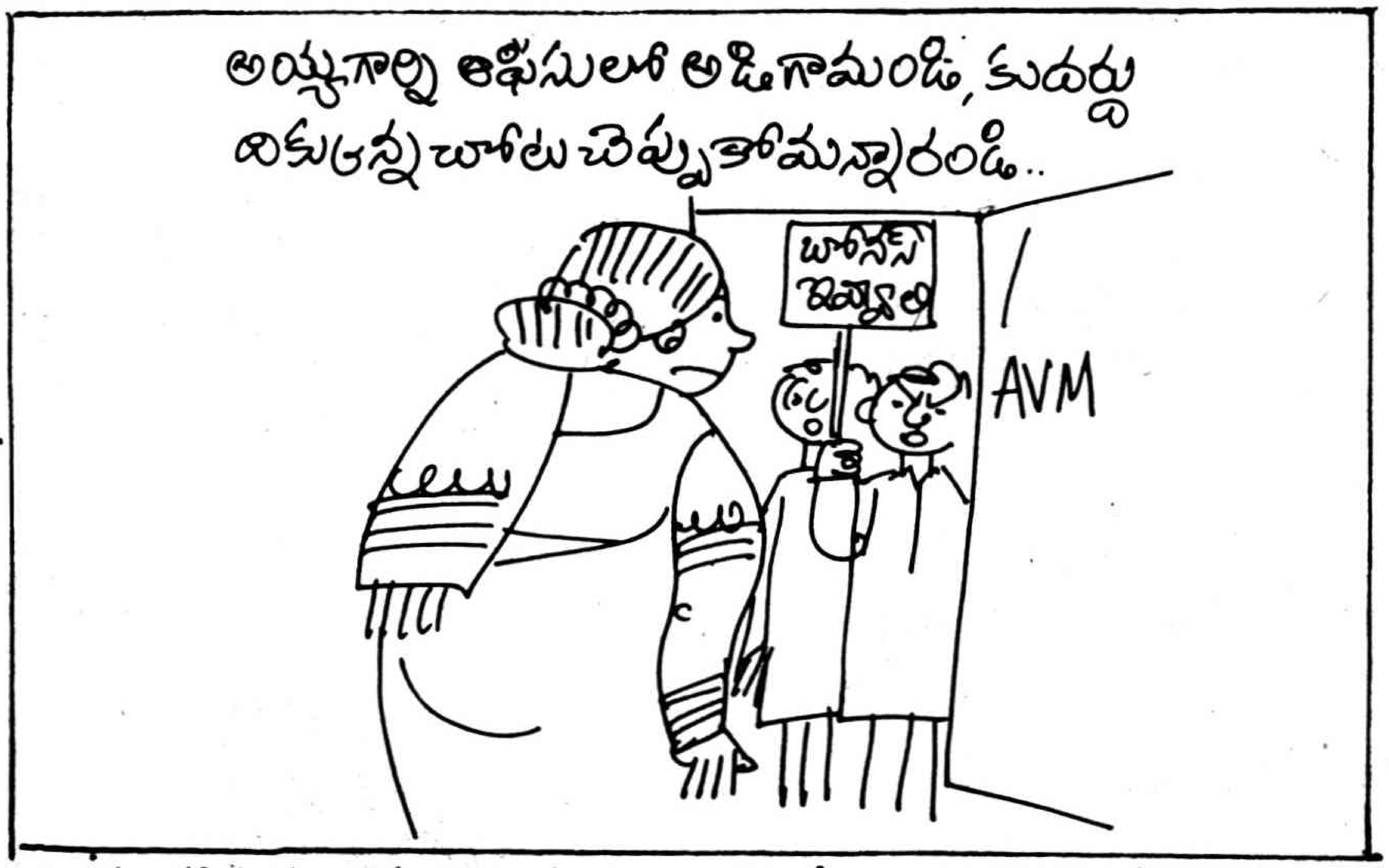

చూరిన దడి అడ్డుగా వుంది. కుండలు, తపాళాలు, పుల్లా పుడక దడివార పేర్చబడి వున్నాయి. మరో మూల నులకమంచమొకటి గోడ కానృబడి వున్నది. ఒక నిట్రాటకి రెండు లేగ దూడలు కట్టబడి వున్నాయి. ముట్టెలకు కట్టిన చిక్కాలను వదులుచేసుకోడానికి అవి మూతులు నేలకు రాస్తూ శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తున్నాయి. మరో నిట్రాటకి ఒక మేక కట్టబడి వుంది. దాని ముందు ఓ మోపెడు చింతరెబ్బ పడేసివుంది. చింతాకును ఏకాగ్రతతో మేస్తూంది ఆ మేక. మరో మూల కోళ్ళ వూతలో కోడిపిట్టల బిల బిలలు, తల్లి కోడి రెక్కల టపటపలు వినబడుతున్నాయి. చిట్టూ, తవుడు బుట్టలతో, గోళెం గోతాలతో గుడిశంతా కిక్కిరిసి గగ్గోలుగా వుంది.

"అయ్యని, అమ్మని ఒగ్గేసి యీడమ్మట వచ్చేశాను బాగా సూసుకుంటాడని. యీడికి నా ఊసే లేదు. ఇంత గాలోనలో ఏమైపోతుందో ఆడకూతురు అన్న గేనం కూడ లేదు సన్నాసికి" పొయ్యి ముందు కూలబడిన ఆమె స్వగతం.

'ఇదేదో లేపుకువచ్చిన బాపతులాగుంది. అందుకే ఈ నట్టడవిలో కాపురం పెట్టింది' అనుకున్నాడు అతను. ఆమె మాటల్లో కరుకుదనం చూసి ఆమె వికార స్వరూపాన్ని యిట్టే చూడకుండానే వూహిస్తూ.

"ఉత్తప్పుడు మెలేసుకుని తొంగుంటాడు. కట్టాలొచ్చినప్పుడు ఒగ్గేస్తాడు" అంటూ సణుగుడు.

'ఓహో! అదాసంగతి. దీనికో విటుడున్నాడన్న మాట. వాడెవడో రాక్షసుడై వుండాలి' అతని ఊహ.

"ఆ పోచమ్మ తల్లి ఆడి కాకాలే సొట్ట చేసింది. ఆడి రెండు కాళ్ళు తీసేసుంటే ఈడే పడుండేవాడు సచ్చినోడు."

'ఓహో! అదా సంగతి. ఇదే ఓ కుంటాడిని లేపుకొచ్చిందన్నమాట' విషయం అర్ధమయింది అతనికి.

వర్షం హోరు మరీ పెరిగింది. ఉరుముల పరంపరలు చెవులు గింగురులెత్తిస్తున్నాయి. వాటిని మించి ఆ కంచు కంఠపు గొణుగుడు అతనిని కంపరమెత్తించేస్తూంది.

"కొంపలోకి ఎవడైనా దూరి చెయ్యట్టుకు పెరిసినా దిక్కులేదు. కలికాలం. సూటుబూటు ఏసుకునోళ్ళే ఆడది కనపడితే సాలు అటకాయిస్తున్నారు. నా కిప్పుడేంటి గతి పోశమ్మ తల్లీ" అంటూ చిర్రున చీదింది ఆమె, పొయ్యిలో మంట మరింత ఎగదోస్తూ.

దీని మాటలకు హద్దూ పద్దూ లేనట్లుంది. తెగ కూస్తూంది' అని కోపం వచ్చిందతనికి. "నా వల్ల నీ మానానికి ఏ హానీ కలగదు లేవమ్మా, తల్లీ?" అందామనుకున్నాడు.

అలాంటిదేదో అనే వుంటాడనుకుందామె. "అది కాదు బాబు! పాలిచ్చి రాడానికి సందేళని వెళ్ళాడు. అర్ధరేతిరి దాకా ఆడు అద్దరి నూరేగితే నేనేమై పోవాలి."

"పో నీ లేవమ్మ! నాకు మల్లే నావ దొరక్క అద్దరిని చిక్కడ్డాడేమో. నీ కేం భయంలేదు. నేనున్నాగా సాయం" అన్నాడు చలికి వణుకుతున్న కంఠంతో.

"అదేటి బాబుగారు! ఆదే నిలబడి పోయారు" అంటూ తడికలోంచి రివ్వుమంటూ పచ్చి దూడల్ని, మేకని, తప్పించుకొని మూలనున్న మంచాన్ని వాల్చి, "ఈడ కూకోండి!" అంటూ మెరపులా తడికలోకి మాయమైపోయింది ఆమె.

ఆమె చలాకీతనం చూసి 'వయసులో వున్న పడుచే పాపం' అనుకున్నాడు మంచంమీద చతికిలపడుతూ.

"బాబూ! మీరు పాలేస్తోళ్ళా" అడిగింది తడికలోంచి ఆమె.

"అవును. నేనీ అడవికి రేంజరుని" అన్నాడు వెలగని బ్యాటరీలైటు రిపేరుచేసి వెలిగిస్తూ.

"ఈ కొంపని సూదు బాబు. కాసిని వెదురు పడితేగాని కాయను. పారస్టోళ్ళకి భయంపడతాడు మా నన్నాసి. నాలుగు వెదురు ముక్కలు ఏరుకోనీ బాబూ."

"ఏరుకోవడం ఏం ఖర్మ! నీకు కావలసింది నరుక్కో. బస్తీకి తీసుకెళ్ళి అమ్ముకుంటే నేరం గాని. ఈ అడవిలో గుడిసేసుకోడానికైతే ఎవరూ కాదనరు."

పొయ్యి దగ్గర ఏదో పనిమీద వుంది కాబోలు కాసేపు నణుగుడు ఆగింది. తను వేసుకున్న కోటు నాని చిరాగ్గా వుంటే విప్పేయాలనిపించిందతనికి. పరస్త్రీ పంచనుండగా సబబు అనిపించలేదు. కడుపులో రైళ్ళు పరిగెత్తడంతో ఈ రాత్రి ఎలా నడుస్తుందా అని భయపడ్డాడు.

కొంగు కొసతో వేడి వేడి సత్తు చెంబు పట్టుకొని "ఈ పాలు తాగండి బాబు ఒళ్ళు వెచ్చబడుతుంది" అంది ఆమె అతని ముందుకు వచ్చి.

"అబ్బే వద్దు ఇన్ని పాలే" అన్నాడు మొహమాటానికి.

"తీసుకోండిబాబు. మాలాంటి పేదోళ్ళం ఏమివ్వగలం? "

మెరుపుల కాంతిలో అతని దృష్టి గ్లాసు పట్టుకున్న ఆమె వేళ్ళపై పడింది. సన్నని పొడుగాటి కొనదేరిన వేళ్ళు ముట్టుకోవాలనిపించేటంత అందంగా వున్నాయి. ముట్టుకుంటూ గ్లాసు నందుకున్నాడు.

కొంగు అంచు నడుముకు దోపుకుంటూ రెండడుగులు వెనక్కు వేసింది ఆమె. అతని చూపు నాజూకైన ఆమె నడుంమీద పడింది.

ఆమె కదిలింది.

అరటి దూటలాంటి సున్నని కాళ్ళు, చక్కని పాదాలు కనబడ్డాయతనికి.

"ఏటి బాబూ ఆలోసిత్తున్నారు తీసుకోండి. మేము కులం తక్కువోళ్ళంకాదు."

"అబ్బే అదేం లేదు" అంటూ కాస్త పైకి చూశాడు.

పమిటలో నిండుతనపు బిగువు, దాయలేని వంపు సొంపులు ఇమిడి ఉండడం గమనించాడు. మతిపోయినట్లయింది.

మరి కాస్త పైకి చూశాడు. మునివేళ్ళతో ముంగురులు పోగేసి. మెడసాచి. వత్తుగా వున్న జుట్టును వేళ్ళతో వెనక్కి దువ్వి పొడుగైన కురులను ఒక దులుపు దులిపి సిగ ముడేసింది ఆమె.

చంద్రబింబంలాంటి ఆమె ముఖం. కెంపుల్లా మెరుస్తున్న ఆమె కళ్ళు. తీర్చి దిద్దిన ముక్కు, నిండైన పెదవులు. అందానికి అందమిచ్చిన ఆ తీరు తెన్నులు చూడగానే చిత్తైపోయాడు అతను.

"ఏటి బాబూ! వేడిగా వుందా" అన్న ప్రశ్నకి ఈ లోకంలోపడి పాలు చప్పరించాడు.

ఆనందంగా నిట్టూర్చి. చలికి చిందులు తొక్కుతూ తడికలోకి మాయమైంది ఆమె. ఆ చిందులు నెమలి నృత్యంలా అనిపించాయతనికి.

ఆ పంచ నున్నది రంభను తలదన్నిన చల్లభామ అని తెలిసింది. ఘనీభవించిన రక్తం కరిగి ఆవిరిగా మారింది. కోటిప్ప సాగాడు.

"బాబుగారు ఆ కోటు యిలా యివ్వండి. పొయ్యికాడ ఆరేస్తాను" అంది తడికిలోంచి చూస్తూ.

మెరుపులా వచ్చి ఆ కోటందుకొని. పిండి గట్టిగా దులిపి మళ్ళీ తడికలోకి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె ప్రతి కదలికలోని హొయలు హంస నడకలా కనపడింది అతనికి.

ఆమె చురుకుదనానికి ముగ్ధుడయ్యాడతను. 'ఎంత చక్కని చుక్క? ఆ యవ్వనం. ఆరోగ్యం అడివి కాసిన వెన్నెల్లా ఓ అవిటివాడికి అంకితమవడమా' అన్న అసూయ కలిగింది. ఇలాంటి యింపైన యింతి ఈ వాతావరణంలో కలకాలం ఇలాగే వుండిపోతే ఎంత బాగుణ్ణు అని ఆలోచిస్తూ యాంత్రికంగా బూట్లిప్ప సాగాడు.

"బాబుగారు ప్యాంటు కూడ ఒగ్గేయండి. పిండి ఆరేస్తాను" తడికలోంచి నెమిలి కేక.

ఆ కేక విన్న అతని ఆశ్చర్యానికి అవధులు లేవు. ఇది కలా నిజమానిపించింది. అయినా రవ్వంత సభ్యత అడ్డొచ్చి ఆలోచనలో పడ్డాడు.

తడికలోంచి ఓ తుండు మంచం మీదికి విసిరిందామె. ఎంత తెగించింది అనుకున్నాడు. ఆ తుండందుకున్న క్షణం అతనిలో ఆశలు రేకెత్తాయి. మరుపురాని అనుభవం పొందుతున్నట్లు అనుభూతి కలిగింది. యాంత్రికంగా తుండుగుడ్డ నడుముకు చుట్టి, ప్యాంటు దులిపి తనే తడికమీద పడేసి. మంచంమీద వాలాడు, ఆమే తన దగ్గర కొస్తుందని.

ఆమె ఎంతకీ రాలేదు.

ఉన్నట్టుండి తడికలోంచి ఏడుపు వినబడింది. తడికకేసి నడిచి తడికమీద నుంచి ఆమెను చూస్తూ "ఎందుకమ్మా అలా ఏడుస్తావు" అని అడిగాడు.

"ఆడు నన్నొక్క క్షణం ఇడిచిపెట్టి ఉండలేదు బాబూ! ఆదేమైపోయాడో! ఏం కట్టాలు పడుతున్నాడో!" అంటూ భోరుమంది.

వాడెవరి గురించో ఆలోచిస్తున్నందుకు చిరాకువేసి. "అసలు వాడెవడో చెప్పు?" నిలేసి అడిగాడు.

"పాల కిష్టయ్యని అద్దరిని పాలోస్తాడు. ఆదే బాబు నా మొగుడు. సందేళనగా వెళ్ళాడు."

పాల కిష్టయ్యనగానే బోడిగుండు. గుండు మీద నిటారుగా నిలిచిన పిలక. ముఖం కప్పేస్తూ పంగనామాలు. మెళ్ళో గవ్వలు చుట్టిన నల్లతాడు. చెవిలో గన్నేరు పువ్వు. ముక్కుకి ఇత్తడి చుట్టు. చేతికి సత్తు కంకణం. కాలికి తీగ పంకి. ఎముకల గూడులాంటి శరీరం. దానికి సాయం సొట్ట నడక, ఇట్టే ఊహించి ఈ కోతినాయాలుకా ఇలాంటి చక్కని చుక్క అని మనసులోనే కోప్పడి. తనంతందగాడు తానుగా ఆమెను కనికరించి జీవితంలో ఏమి కోలుపోయిందో దాన్ని రుచి చూపించబోతున్నానన్న ధైర్యం వచ్చి. చొరవ తీసుకుని తడికలోకి వెళ్ళి. ఆమెను సమీపించి.

"పిచ్చిపిల్ల- ఎందుకలా ఏడుస్తావు! లే! ఇలా రా!" అంటూ భుజాలు పట్టుకుని లేవదీశాడతను. దాంతో ఆమె ఏడుపు మరింత రెచ్చిపోయింది.

"నన్ను నా మానాన్న ఒగ్గేయి బాబూ" అంటూ చీదరించుకుని అతనిని నెట్టి తడి కవతలకి విసురుగా వెళ్ళింది.

అతనలాగే నిలబడిపోయాడు ఈ గొడవేమిటో అర్థంకాక.

చూరునున్న గుడ్డల మూటను తీసి, అతను రాకుండా హడావిడిగా చీర మార్చి జాకెట్టు బిగిస్తుంటే పిన్నీసు గుచ్చుకుం కామోసు. పళ్ళు బిగించి మనసులోనే కెవ్వుమని, నెప్పిగా వుంటే చూపుడువేలు దులిపింది.

ఎక్కడ నుంచి వూడి పడ్డాడో ఒక్కంగలో గంతేసి "అరె! గుచ్చుకుందా! వుండు చూడనీ" అంటూ ఆమె చెయ్యట్టుకుని ఎంత వారించినా నడిపించి మంచంమీద కుదేసి తనూ కూర్చున్నాడు ప్రక్కన.

"ఏదీ చూడనీ వేలు" అంటూ ఆమె చేతిని తన ఒళ్ళోకి తీసుకుని బ్యాటరీతో వెతికాడు. వేలు మీద నిజంగా ఒక రక్తం బొట్టు ఊరింది.

"అరె! అరె! ఎంత రక్తం? దీనికి మందెయ్యాలి" అంటూ మరింత దగ్గరికి జరిగాడు.

"పోండిబాబూ! ఈ చిన్నదానికి మందేమిటి? రేపు ఇంత సున్నం. బెల్లం కలిపి రాస్తే ఇట్టేపోతుంది" అని చెయ్యి లాక్కోబోయింది.

"ఛ ఛ అలాంటి పని చేయకు. సెప్టిక్ అయి పోగలదు" అంటూ చెయ్యి మరింత గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

"ఆ మద్దిన ఎర్రావు ఆడిని పొడిస్తే సున్నం. బెల్లానికే తగ్గింది. కాపోతే కాలు కాస్త సొట్టోయింది. ఇప్పుడసలు నొప్పే లేదాడికి" అంది కాస్త దూరంగా జరిగి చెయ్యి లాక్కోటానికి ప్రయత్నిస్తూ.

చెయ్యి బిగింపులో రక్తంబొట్టు మరి కాస్త పెద్దదయింది. దాన్నిచూసి కంగారు నటించి చటుక్కున ఆ వేలు నోట్లో పెట్టి చప్పరించాడతను.

ఆమె నిర్ఘాంతపోయింది.

ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు.

ఒక మూల కృతజ్ఞత. మరో మూల కంపరంతో కూడిన సిగ్గు మేళవించగా అనుమానంతో చూసిందతని కేసి.

నోట్లో వేలు తీసి ఆమె దగ్గరగా జరిగాడు.

బలంగా చెయ్యి విదిలించుకుని లేచి నిలబడింది.

"ఇక్కడ కూర్చో! ఎందుకలా పారిపోతావు. నిన్నేం చెయ్యనులే" అంటూ చేయందుకోబోయేడు.

అతని వాలకం పూర్తిగా అర్థమయిందామెకు. మరీ రెచ్చిపోతాడని భయపడి మంచం చివర కోడు మీద కూర్చుంది ఆమె.

కాసేపు ఇద్దరి మధ్య మౌనం.

"చూడమ్మాయి! నీ పేరేమిటో నాకు తెలియదు" అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు.

"నా పేరుతో పనేంలెండి. కిష్టయ్య పెళ్ళాన్ని నేను."

కిష్టయ్య పేరు వినగానే ఒళ్ళు మండిందతనికి. "చూడు యిలాంటిది నాకెప్పుడూ కలగలేదు. ఇలా అడవిలో ఒంటరిగా ఓ అడవిమల్లె మత్తెక్కిచ్చేస్తూంటె"....ఏదో అనబోయాడు.

"తప్పు బాబూ మీరు పెద్దోళ్ళు. చదువుకునోళ్ళు. మీ కలాంటి బుద్ధిపుట్టకూడదు."

"పిచ్చిపిల్లా! యిలాంటి సమయంలో మనం మడికట్టుకు వూరుకున్నా తెలిసిన వాళ్ళెవరూ నమ్మరు. ఎందుకో తెలుసా?"

"పోనీలేండి! మనం నీతిగావుంటే అనుకునోళ్ళు ఆళ్ళ పాపాన ఆళ్ళే పోతారు."

"నువ్వే అన్నావు. అయ్యని, అమ్మని వదిలేసి వాడెవడితోనో లేచివచ్చానని. అలా చేయడం నీతా? పెళ్ళి కాకుండా ఇలా సంసారం చేయడాన్ని ఏమంటారో తెలుసా?"

"మనసులు కలవాలిగాని మనువో లెక్కగాదు బాబు. అయినా, మేము పోశెమ్మ సాక్షిగా పెళ్ళి చేసుకున్నాం. బతికినన్నాళ్ళు విడిపోమని ఒట్టేసుకున్నాం."

"ఈ రాత్రికి నా కోరిక తీర్చినంత మాత్రాన వాడితో విడిపోయినట్టా?"

"మనస్సాచ్చికం అంటూ ఒకటుందిబాబూ. కట్టుకున్నోడికే కట్టుబడి వుండమని సెపుతోంది, నా మనసు. నేనాడికి అన్నాయం సెయ్యలేను."

"సింగినాదం. నాకూ పెళ్ళయింది. ఈ రాత్రికి నీతో వున్నంత మాత్రాన నా భార్యకు అన్యాయం చేస్తానా? ఈ నాలుగు గోడల మధ్య జరిగిన విషయం మరుక్షణం మర్చిపోతాం. తరువాత మామూలే. రా! ఇలారా! ఎవరు చూడొచ్చారు" అని చెయ్యందుకోబోయాడు.

"ఎవరు సూడకపోయినా ఆ పోశెమ్మ తల్లి సూస్తుంది బాబూ."

"ఆ పోచమ్మ తల్లే ఈ గాలివాన, ఈ ఏకాంతం ఏర్పాటుచేసి నాలాంటివాడ్ని నీకోసం పంపిందని ఎందుకనుకోకూడదు నువ్వు?"

"అలా అనుకోకూడదు బాబూ. ఈ మాయదారి తుపానులో హడిలి చచ్చేదానికి దేముడులాంటి మిమ్మల్ని ఆ పోశెమ్మ తల్లి తోడు పంపించిందనుకుంటున్నాను బాబూ. అందుకే మా ఇంటికొచ్చిన పెద్ద మనిసిగా మీకు గౌరవం ఇచ్చి మర్యాద సేసాను."

ఇది కొరకరాని కొయ్యో, బడుద్ధాయో అర్థం కావటం లేదతనికి.

"చూడమ్మాయి! నీ అంచనాలన్నీ తప్పు. నేను నిన్ను అమాంతంగా బలాత్కరిస్తాను. నాకు లొంగక ఏమి చేస్తావు." అంటూ కాస్త ముందుకు జరిగాడు.

"మీ బారియాగారిని, మీ ఆడంగుల్ని ఎవడైనా యిలాగేచేస్తే ఆయమ్మ ఏం జేస్తుందో అదే చేస్తా" అంది అతనికేసి కటువుగా సూటిగా చూస్తూ.

చెళ్ళున లెంపకాయ కొట్టినట్టయిందతనికి. మీదికి దూకి దారుణంగా చెరచాలన్నంత కోపం వచ్చిందతనికి. కాని దాని పర్యవసానం ఊహించనంతటి అవివేకి కాడతను. దాంతో కుదేలై ఓపికపట్టి నిట్టూర్చాడు.

నువ్వో లెక్కా అన్నట్టు మౌనంగా

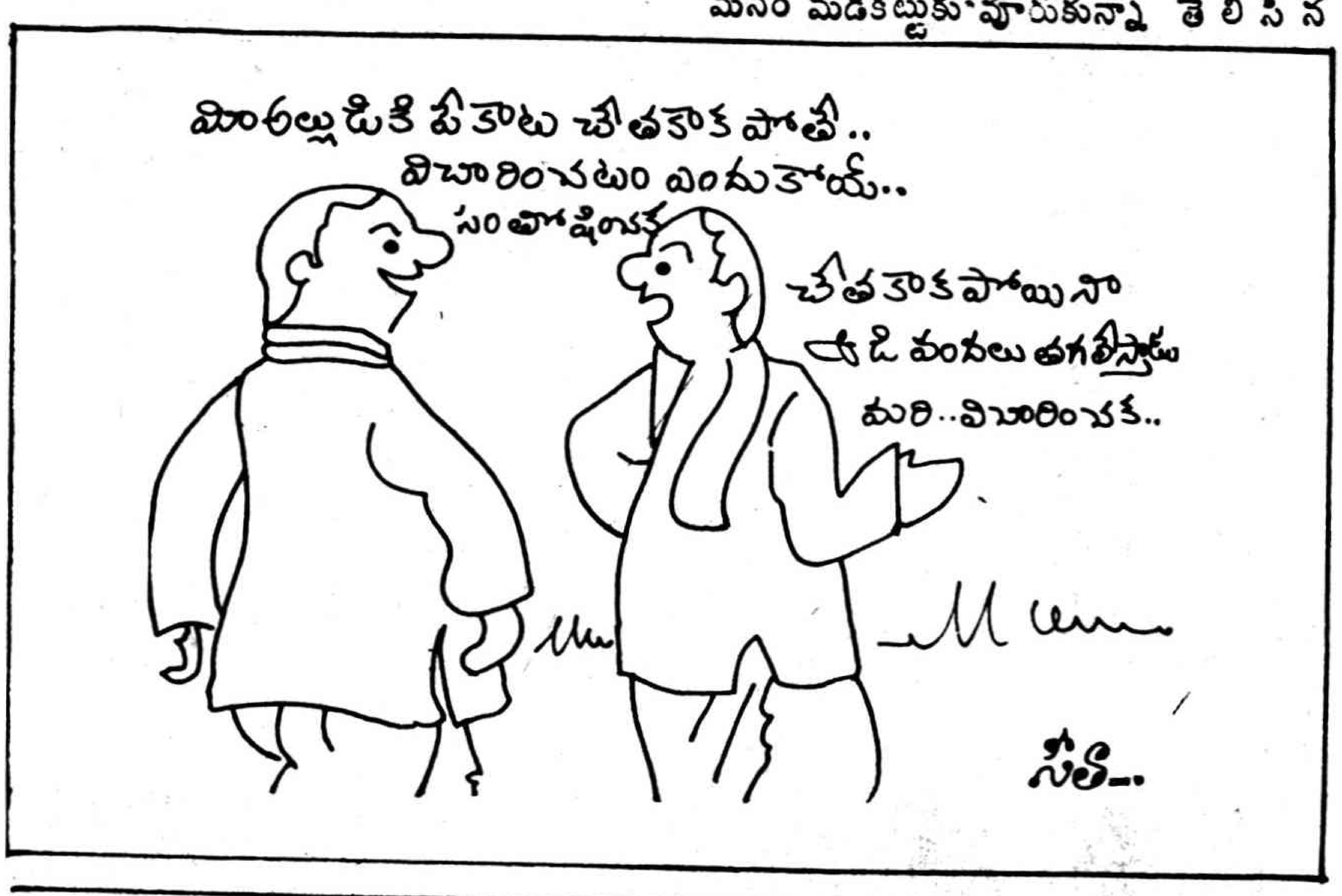

తన చేతిగోళ్ళు చూసుకుంటూ కూర్చుందామె.

"నువ్వంటే నాకు జాలేస్తుంది" అన్నాడు ఆమె ధీమాకు ఉడికిపోతూ.

ప్రశ్నార్థకంగా చూసిందతనికేసి.

"నువ్విచ్చిన చనువు నాలో ఏవో ఆశలు రేకెత్తించాయి. నాకు పుట్టగూడని బుద్ధి పుట్టిందని నాకు బాగా బుద్ధిచెప్పావని నువ్వనుకుంటున్నావు."

"బాబుగారు! అంత పెద్ద మాటనకండి. మేము ఏమీలేని పేదోళ్ళం!"

"అదే నా బెంగ. నీ గుడిసె కోసం నాలుగు రాటలు, మోపెడు బొంగులు కావలసి వస్తుంది. అందుకోసం రేపు నువ్వు నా కాళ్ళట్టుకుంటావు. నాకు జరిగిన అవమానానికి నీకో చీపురుపుల్ల అయినా దొరకదు."

ఆమె ముఖంమీద చిరు చెమటలు వెలిశాయి.

"ఈ అడవంతా నాది. నన్ను కాదని ఇక్కడ బ్రతకడం కష్టం. నాతో విరోధం పెట్టుకొన్న నీవేమైపోతావన్నదే నా బెంగ" అంటూ బెదిరిస్తూ జాలిపడుతున్నట్లు ఆమె దగ్గరగా జరిగాడు.

ఆమె నిర్ఘాంతపోయింది.

"ఈ చుట్టు ప్రక్కల గూడాల్లో వున్న కొండాళ్ళందరికి నేనెంతంటే అంత. చింత తోపు మీద ఓ కన్నెయ్యండ్రా అంటే రేపిపాటికి నీ కొట్టోడి పీక్కి ఓ తాడు బిగించి చింత చెట్టుకు వేళ్ళాడదీస్తారు. దాంతో ఊరుకోకుండ విప్పసారా పూటుగా పట్టేసి నిన్నె అఘాయిత్యం చేస్తారన్నదే నా బాధ" అంటూ ఆమె కేసి మరింత జాలిగా చూసాడు.

ఆమె పెదిమలు వణికాయి. అవి అతనిని ఆకర్షించాయి.

"బాబుగారూ! ఈ దిక్కు లేనోళ్ళమీద మీ...." అని ఏదో చెప్పబోతున్న ఆమె నోటికి అతని పెదవులు అడ్డు పడ్డాయి. ఆమె మూలుగుతూ అతని బంధాల్లో నుంచి విడిపించుకోటానికి శాయశక్తుల పెనుగులాడ సాగింది. అతను తన బలాన్ని ప్రయోగించసాగాడు.

అదే సమయంలో భీకర శబ్దంతో చింత తోపు అవతల పిడుగు పడ్డం. క్షణంలో కొన్నివేల పక్షులు ఎగిరి భయంకరంగా కూయడం. గొడ్లు బెదిరి గావు కేకల్లా అరవడం. కట్లు తెంచుకు గెంతేస్తున్న లేగ దూడల ఆర్తనాదపు అంబాలు, హడలి దడి గుండా పారిపోడానికి ప్రయత్నిస్తున్న మేక పోతు ఢీ కొట్లు. ఆ ఫెళ ఫెళ శబ్దాన్ని మరింత మరింత భీకరం చేయటంతో ప్రళయం సంభవించి నట్లయింది.

హడలి నిస్సత్తువైన ఆమె శరీరం కంపించింది. ఆ కంపనాలు అతని కామ పిశాచాన్ని నిలువెల్లా గిలిగింతలు పెట్టాయి. కామం విజృంభించింది.

ఉక్కు కడ్డీ లాంటి ఆమె శరీరం దూది పింజలా మారింది.

* * *

వాన వెలిసింది. ఊతలో తల్లికోడి ఎలుగెత్తి కూసింది. చమురైపోయిన దీపం. కొడిగట్టారిపోయింది. ఇంకా తడారని డ్రస్సు వేసుకుని గుమ్మంకేసి నడిచాడతను.

"ఆగు" అంది ఆమె.

వెనుతిరిగి బ్యాటరీ ఆమె కేసి వేసాడు.

ఆమె అతని సమీపంలోనే వుంది. విరబోసిన జుట్టు. చెరిగినబొట్టు. చిరిగినచీర. పిగిలిన రవికతో. మంగళ సూత్రానికి మెలేసి చిక్కడిన బంగారు పులిగోరు లాకెట్టును విడదీస్తూ నిలబడింది. ఆమె కళ్ళు చింత నిప్పుల్లా వున్నాయి. ఆమెని సూటిగా చూడలేకపోయాడు.

"ఇదిగో సూడు. నువ్వు దారుణం సేసావు. పోనీలే. నాకో పీడకల వచ్చిందని సరిపెట్టుకుంటాను. మడిసి రుసి చూసిన పులి మడిసినే మరుగుతుందంటారు. అలా అని నీవు గాని నా నీడతొక్కావో పోశమ్మ సాచ్చికంగా ఆ గోదాట్లో పడిచస్తాను. నా ఉసురు తగిలి నీ కాపురం మసైపోతుంది. వెళ్ళు" అంటూ బంగారుగొలుసు ముఖాన్నేసి కొట్టింది ఆమె.

* * *

అప్పటికే బాగా తెల్లారిపోయింది. గేటు తీసి తనింటి ముందున్న పూలతోటలోకి అడుగుపెట్టాడతను. రేకలు రాలిన పూలతో, కాడలు విరిగిన చిగుళ్ళతో అందమైన మొక్కలన్నీ వాలిపోయి ఉన్నాయి.

అడుగులో అడుగేసుకుంటూ ఇంటివైపు నడిచాడు.

గుమ్మం దగ్గర వరండాలో ఎవరో కూచున్నట్టుంది. ఎవరా అని పరకాయించి చూశాడు.

ఎవరో అతను తనకు తెలియని వ్యక్తి. గుండ్రని ముఖం, గిరజాల జుట్టు. విశాలమైన ఛాతి. కండలు తిరిగిన శరీరం. బంగారు ఛాయ. ఎవరో ఆజానుబాహుడు.

సమీపించి "ఎవరు నువ్వు" అని అడిగాడా వ్యక్తిని.

"మంది అద్దరలేండి. మన్ని గొల్ల

సీతారామాంజనేయ సంవాదము
శ్రీ పరశురామ పంతుల లింగమూర్తి గురుమూర్తి ప్రణీతము
(శ్రీ వఝ్ఝల నారాయణశాస్త్రుల వారి టీకా తాత్పర్య సహిత విశేష వ్యాఖ్యలతో)
ఇందులో: సర్వాత్మ భావనము - వైరాగ్య స్వరూపము - చతుర్వింశతి తత్వము - పరమాత్మ స్వప్రకాశత్వము - ఓంకార స్వరూపాది నిరూపణలు - వర్ణాశ్రమధర్మ వివేచనము - శ్రీరామ మంత్ర మహాత్మ్యము - శ్రీరామచంద్ర దర్శనా సౌలభ్య సూత్ర యోగము - యోగభేదములు - అభ్యాస నియమములు - ఖేచరాది ముద్రలు - దశవిధ ప్రణవనాదములు - ఈశ్వరుని విరాట్స్వరూపము - జీవ బ్రహ్మైక్య విచారము - నైమిత్తిక ప్రళయ స్వరూపము మొ॥ సవివరణములుగా పొందుపరచబడినవి
శ్రీ వేదం వేంకటరాయ శాస్త్రిగారి సుదీర్ఘ పీఠిక - శ్రీ బాపుగారి త్రివర్ణ ముఖపత్రం అమూల్య అలంకారాలు!!
అందమైన ప్లాస్టిక్ కవరుతో వెల రూ॥ 50.00
M.O. ద్వారా రు.45.00 పంపినవారికి మిగతా రు. 5.00 లకే వి.పి.పి. ద్వారా పంపబడును.
ప్రతులకు: శ్రీ అరుణా బుక్ హౌస్ * 103, నారాయణ ముదలి వీధి మద్రాసు - 600 079

కృష్ణశాస్త్రి సాహితి

ఇంతవరకూ పుస్తకరూపంలో రాని
వచన, గేయ రచనలు - ఆరు సంపుటాలు
తృతీయ వర్ధంతి (24-2-'83) నాడు విడుదల!

శ్రీ శ్రీ 'ఆస్వాదానికి ఆహ్వానం' తో

వ్యాసావళి - 4 సంపుటాలు:

1. కవి పరంపర: వెల: రూ. 12-50
2. కవితా ప్రశస్తి: వెల: రూ. 12-50
3. మహా వ్యక్తులు: వెల: రూ. 12-50
4. అమూల్యాభిప్రాయాలు: వెల: రూ. 12-50

గేయ సంహిత - 2 సంపుటాలు

1. అమృత వీణ: వెల: రూ. 20 లు
2. మంగళ కాహళి: వెల: రూ. 12-50

రూ.82-50లు ఖరీదు చేసే 6 సంపుటాలూ ఫిబ్రవరి 20లోగా సెట్టుగా తీసుకుంటే రూ. 65 లకే లభిస్తాయి - పోస్టేజి ఉచితం

డ్రాఫ్టుగా గాని, M. O. ద్వారా గాని
డబ్బు పంపవలసిన చిరునామా :

రాజహంస ప్రచురణలు

9. జగదాంబాళ్ వీధి, మద్రాసు - 600 017

క్రిష్ణయ్య అంటారు" అన్నాడు కావిడబద్ద తీసుకుంటూ ఆ వ్యక్తి.

గొల్ల కిష్టయ్యపేరు వినగానే అదిరిపడి గుటకేసాడు అతను.

ఆ మాటలలోని ఠీవి. ఆ ఠీవి వెనుక ధీమా. ఆ ధీమా వెనుక ఆత్మ విశ్వాసం చూసి నీరు కారిపోయాడతను.

అతని ముఖంకేసి చూశాడు. ఆ ముఖంలోని తేజస్సు అతనిని నిలువెల్లా దహించింది. వణుకుతున్న కంఠంతో "నీ కిక్కడేం పని. వెళ్ళు. వెళ్ళు" అన్నాడు అతి కష్టంమీద మాటలు పోగేసి.

"మన కిక్కడేంపని. తమరికోసమే కాసుకున్నా. లోనికెళ్ళి సూడండి అర్ధమవుతుంది" అన్నాడు అవలించి బద్ధకంగా కావిడ బద్ద భుజాన వేసుకుంటూ.

ఏదో కీడు శంకిస్తూ గడపలోనికి అడుగు పెట్టాడతను.

ఇల్లంతా ప్రళయం వెలిసినట్లుంది. డైనింగు టేబులు మీద కప్పులు, ప్లేట్లుపడి చెల్లాచెదరై వున్నాయి. తన కోసం సర్దిన క్యారియర్ నేల పాలయింది. ఇంట్లో సామాగ్రి సమస్తం తిరగబడి విరిగి చిందరవందరగా నేల మట్టమై వున్నాయి.

కొయ్యబారి పోయాడతడు.

విరబోసిన జుట్టు. చెరిగిన బొట్టు. చిరిగిన చీర. పిగిలిన రవికతో బోరున ఏడుస్తూ ఎదురు పడి భుజంపై వాలి గట్టిగా వాటేసుకుందతని భార్య.

"ఏమండీ! చూడండి. ఎంత ఘోరం జరిగిపోయిందో. నన్నొంటరిగా విడిచి వెళ్ళొద్దని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను" అంటూ గొల్లుమంది ఆ అర్భకురాలు.

విషయం అర్ధమయిందతనికి. ఆమెను విడిపించుకుని "రాస్కేల్ ఎంత పని చేశాడు" అంటూ పళ్ళు పటపట కొరుకుతూ డ్రాయర్‌లో రివాల్వరు తీసి గుళ్ళు నింపుతున్నాడతను.

"మొన్న మీరు డిన్నరుకి పిలిచిన ఆ దున్నపోతు ఆఫీసరు. తప్పతాగి. ఇంట్లో జొరబడి. నన్ను నానాహింసలు పెట్టబోయాడండి. సమయానికి గొల్లతను ఎవరో వర్షానికి వరండాలో తలదాచుకోవడానికి వచ్చాడు కామోసు. వాడిని కావిడి బద్దతో చితకబాది, నా మానాన్ని కాపాడండి. అతన్ని వీధిలో కాపలా పెట్టి మీ కోసం కాచుకు కూచున్నా" అంటూ గొల్లుమందామె.

నిశ్చేష్టుడైపోయాడతడు. తను నిలబడ్డ నేల కంపించి నట్లయింది. అతికష్టంమీద నిలతొక్కుకుని గుమ్మం కేసి నడిచాడు.

అడుగుల నడుమ అందమయిన చిందేస్తూ గేటు దాటుతున్న కిష్టయ్య మసకగా కనబడ్డాడు అతని చెమ్మగిల్లిన కళ్ళకు. ●

తెలుగువారిలో 1982 ప్రముఖ వ్యక్తి?

గత సంవత్సరం - అనగా "1982 లో తెలుగు వారిలో ప్రముఖ వ్యక్తి ఎవరు?" అనే శీర్షికకు మా పాఠకులు 28-2-1983 లోపున తమ నామినేషన్లను పోస్టు కార్డు మీద కాని, ఇన్‌లాండ్ లెటర్‌మీద కాని వ్రాసి పంపితే 1983 మార్చి నెలలో ఫలితాలను పత్రికా ముఖంగా ప్రచురిస్తాము.

చిరునామా :
"తెలుగు వారిలో ప్రముఖ వ్యక్తి"
C/O ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక, లబ్బీపేట, బాక్సు నెం. 712
విజయవాడ-520 010.

— ఎడిటర్